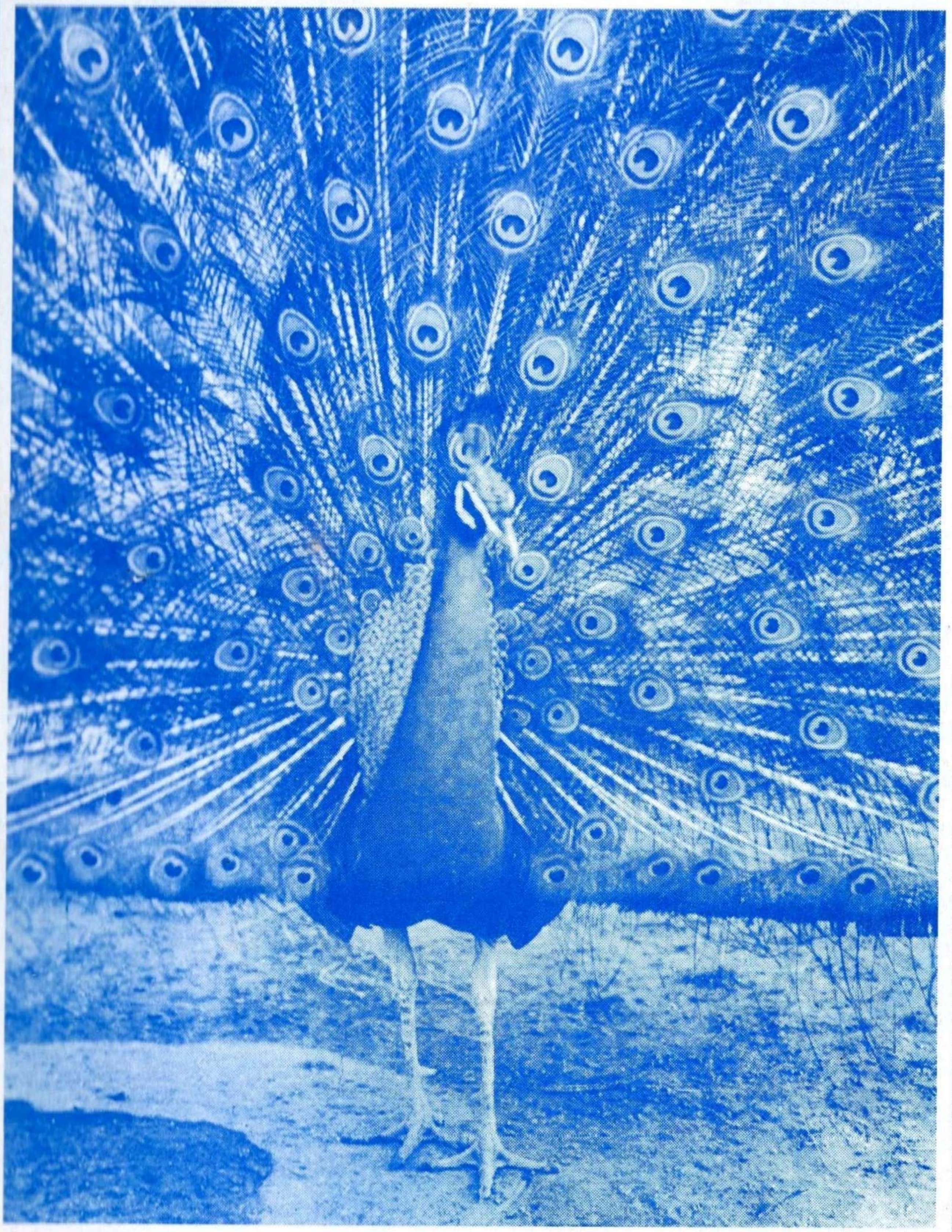
6/3/2003

పుట్టినరోజు ప్రాముఖ్యత

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక మార్చి 2003

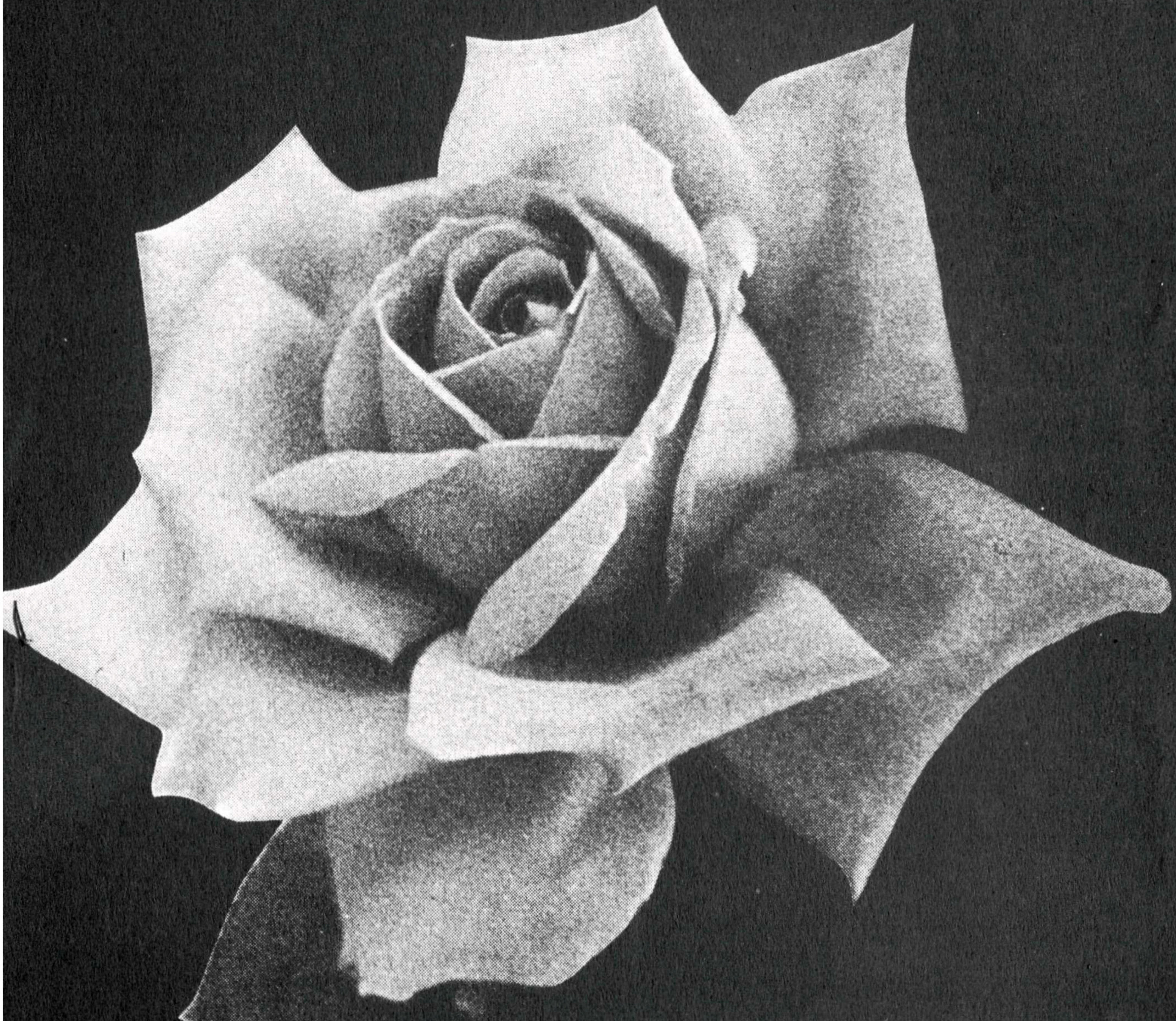
6/3/200

జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

శ్రీమాత ప్రవచనములు

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

అనుబంధం

That rapture's smile is secret everywhere;
It flows in the wind's breath, in the tree's sap,
Its hued magnificence blooms in leaves and flowers.

– Sri Aurobindo

Bonne Fête

with
blessings

ఉపోద్ఘాతము

జన్మదినము సర్వజనులకు శుభసూచకము. ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి దీనికి ఇంకా అధికమైన ప్రయోజనము కలదు. సర్వసమాన్యంగా మనిషి తన మనస్సుతో నిర్మించుకొన్న నాలుగుగోడల మధ్యలో బందీయై వుంటాడు. కాని పుట్టినరోజు నాడు అతని అంతర్ద్వార ములు తెఱచుకుంటాయి. అంతేకాదు, ఎక్కడో ఆకాశభువనాలలో వుండే దైవము ఆ రోజున ప్రత్యక్షంగా దిగివచ్చి తన ఎదుట నిల బడతాడు. తన అంతర్ద్వారములు తెఱచియుండుటవలన మనిషి దైవానుగ్రహమును పొంది తన సాధనలో గంతులువేసి సునాయా సంగా ముందుకు సాగిపోతాడు. అనేక జన్మలు పట్టేటంత అభి వృద్ధిని ఈ ఒక్క జన్మలోనే సాధించగలుగుతాడు. ఇంతటి మహ త్తరమైన అవకాశమును మనము తప్పకుండా ఉపయోగించుకొం దుము గాక!

సంపాదకుడు

జన్మదిన పరమార్థము

శ్రీమాత సాధకుల పుట్టినరోజులకు చాల ప్రాముఖ్యత ఇచ్చేవారు. ఆ మనిషిని ప్రత్యేకంగా తన వద్దకు పిలిచి దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుని ఆశీర్వదించేవారు. అతని ఆత్మను తట్టి లేపి అనేక విధాల అతని సాధనకు తోడ్పడేవారు. ఆత్మ విస్ఫులింగములను వెలిగించేవారు. తత్ఫలితంగా జీవాత్ముడు పైలోకాలను దర్శించి తచ్ఛక్తి సంపన్నుడై, జ్యోతిరానందములతో దిగివచ్చి, ఈ భౌతికశరీరమును ప్రేరేపించగా అది పరివర్తనమునకు, దివ్యీకరణమునకు సంసిద్ధము కాగలదు! — సంపాదకుడు

రేపు నీ పుట్టిన రోజా!

సాధకుడు: అవును మదర్.

నీకెన్నేళ్లొస్తాయి?

సాధకుడు: ఇరవైయారు మదర్.

సరే, నువ్వు రేపురా, నీ కేదో యిస్తాను. మామూలుగా ఇచ్చే కార్డు మొ॥ ఇస్తానులే. కాని ఇది అటువంటిది కాదు. నిజంగా చాలా ముఖ్యమైనది. రేపు నీకే తెలుస్తుంది. ఇప్పుడు నువ్వు ఇంటికి వెళ్లి నిశ్చలంగా ఉండు. మనస్సు కుదుటపరచుకొని నేనిచ్చే కానుకను అందుకుండేందుకు తయారుగా ఉండు!

సాధకుడు: సరే మదర్.

పుట్టినరోజుకి అర్థమేమిటో నీకు తెలుసా? ఇక్కడ మనం పుట్టినరోజు శుభాకాంక్షలు ఎందుకు అందిస్తామో?

సాధకుడు: మామూలుగా తెలుసు మదర్! కాని మీరు నాకు వివరించనున్న ప్రత్యేక అర్థం తెలీదు.

అవును. నిజానికి ఇది ఒక గొప్ప ప్రత్యేకమైన రోజు. ప్రతి సంవత్సరం వచ్చే అతిముఖ్యమైన రోజు. ఆ రోజు దైవశక్తి మనలోకి దిగివచ్చే రోజు. అంటే మనం దైవంతో, ముఖాముఖీ ఉండే రోజు — మన ఆత్మ ఆ అనంతశక్తితో కలిసే రోజు, మనం ఏ మాత్రం అప్రమత్తంగా ఉన్నా ఆ దైవంయొక్క ఉనికిని మనలో

అనుభూతం చేసుకోగలం. ఈ రోజు మనం ఏ కొంచెం ప్రయత్నించినా, ఏ కార్యం తలపెట్టినా అది మెరుపువేగంతో అనేక జన్మలకు సరిపడినంత కార్యాలను చేయగల శక్తిని కలిగి ఉంటాం. అందుకే నేను జన్మదినానికి అంత ప్రాముఖ్యత నిస్తాను – ఎందుకంటె ఆ ఒక్క రోజు సాధించేది అసాధారణమైంది. ఆ రోజు నువ్వు సాధించగలిగినది మరి దేనితోనూ పోల్చలేనిది. అందుకోసం నేను మీలోని చేతనాశక్తిని మరింత ఉన్మీలనం చేసేందుకు, ఆ దైవశక్తికి అభిముఖంగా నిలవడానికి తోడ్పడే పని చేస్తారు. మై చైల్డ్! – ఇది చాలా చాలా ప్రత్యేకమైన రోజు, నీ జాతకం మారిపోయే రోజు. ఈ అనంతచైతన్యంతో సాయుజ్యమయ్యే రోజు. ఎందుకంటె ప్రభువు మనల్ని ఉన్నతచేతనా శక్తులకు ఆ అనంతజ్వాలలో ఒక భాగమైన మన అంతరాత్మ సంసిద్ధతనుబట్టి చేయూత నిచ్చి మూలశక్తిని చేరే విధంగా ముందుకు నడిపించగలడు. అనంతశక్తిలో భాగమైన అంతరాత్మ ఆ శక్తిలో చేరి తాదాత్మ్యం పొందగలదు.

ఈ రోజు నిజానికి జీవితంలో ఒక గొప్ప అవకాశం. వ్యక్తి తాను ఆ దైవశక్తికి ఉన్మీలనమై దేనినైనా జీర్ణించుకోగలిగే రోజు. ఆ రోజు నేనెంతో చేయగలను. అందుకే అది ముఖ్యమైనది అన్నాను.

దైవమే తన ద్వారం తెరిచి మనని ఆ సన్నిధికి ఆహ్వానించే రోజు. ఆయన మనలోని ఆకాంక్షజ్వాలని మరింత ప్రకాశవంతం చేయడానికి, తిరిగి ఆ జ్వాలను వెలిగించడానికి సంభవమైన రోజు. ఆయన మన కొసగిన అతిముఖ్యమైన రోజుల్లో ఒకటి. అయితే మనం కూడా శ్రద్ధాసక్తులతో సంసిద్ధమై ఆ స్థితిని చేరడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. కాని అదంత సులువైన పని కాదు. చాలా కష్టపడాలి. అయితే పుట్టినరోజు మాత్రం ప్రతి మనిషికి దైవం ఇచ్చిన ఒక గొప్ప ఛాన్సు. దైవమిచ్చిన వరం. ఆ రోజు దైవ కృప నిన్ను అనుగ్రహిస్తుంది. అతిముఖ్యమైన రోజు.

*

ఇది మనకు తెలియకుండా సంభవించే ఒక మార్మిక సత్యం. ఈ రోజు మాత్రం ప్రత్యేకంగానే ఉంటుంది. ప్రతి ఏడూ వినూత్నమై

ఆవిర్భవిస్తుంది. ఆత్మ ఈ శరీరాన్ని వదలి పైకెగసి మూలశక్తితో కలసి తననుతాను తిరిగి శక్తివంతం చేసుకుని, పరిపుష్టి పొంది, ఆ అనంతశక్తితో చేరి ప్రకాశవంతమై అలరారుతుంది. అపుడు శక్తి, ప్రకాశం, ఆనందాలతో పునరుద్ధరింపబడి ఒక ఏడాదిపాటు మళ్లీ నా నూతనతేజం వినూత్నశక్తితో సాగుతుంది. ఇలాగే ఏడాది తరువాత ఏడాది, మళ్ళీ, మళ్ళీ సాగే ప్రక్రియ. మానవజన్మలో అతి ముఖ్యమైన పండుగ పుట్టినరోజు. జీవితాన్ని అనంతశక్తి సన్నిధికి నడిపించే, ఆత్మశక్తిని ఉజ్వలింపచేసే గొప్ప రోజు.

*

జన్మదిన సందర్భంగా ఒక సాధకునికి
శ్రీమాత ఇచ్చిన సందేశం, ప్రార్థన.

"కోటివేల సిద్ధాంతాలకంటె కొంచెమైన ఆచరణే మేలు"

"ప్రభూ! ఈ రోజు నాజన్మదిన సందర్భంగా నాలో జ్ఞానాన్ని గ్రహించగలిగే శక్తిని 'నన్ను నేను పరిపూర్ణంగా రూపాంతరం చేసుకునే శక్తిగా' మార్చుకునేలా అనుగ్రహించు!"

(*Sweet Mother, Harmonies of Light*, Part 1
by Mona Sarkar, pp. 16-18)

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

జన్మదిన సందేశం

ఈ జన్మదినం భగవంతునికి నిన్ను నీవు మరింత సంపూర్ణంగా సమర్పించుకోడానికి సహాయపడే తరుణం కావాలి. నీ సమర్పణ పరిపూర్ణంగా వుండాలి. నీ భక్తి ప్రగాఢమై ఉండాలి. నీ ఆకాంక్ష మరింత తీవ్రమవ్వాలి.
వినూత్న రోచిస్సుకు ఉన్మీలనం కావాలి నువ్వు. ఆనందంతో అడుగులు వేస్తూ ఆ మార్గంలో నడవాలి. అలా వుండాలని ఈ జన్మదినం నాడు నువ్వు తీర్మానించుకో. అప్పుడు ఆ రోజు వ్యర్థం కాదు.

ఆశీస్సులు

(*CWM* Vol. 15, pp. 213-14) *శ్రీమాత*

జన్మదిన పరమార్థము

ప్రశ్న: మానవుని జన్మదిన పరమార్థమేమిటో తెలుసుకోవాల నుంది. సెలవిస్తారా?

జవాబు: అంతరంగ ప్రకృతి దృష్ట్యా, యేటి కేడు ప్రతి పుట్టిన రోజున ఆ వ్యక్తి గ్రహణశక్తి ఉచ్ఛదశలో వుంటుంది. ఆ విధంగా అది నూతన ప్రగతికి దోహదపడుతుంది.

ప్రశ్న: వ్యక్తి తన జన్మదినాన్ని ఎలా జరుపుకోవాలి?

జవాబు: జీవితపరమార్థానికి మార్గాన్ని అన్వేషిస్తూ...

*

ప్రశ్న: ఈ రోజు నా పుట్టిన రోజు. ఆధ్యాత్మిక జీవితంకోసం యితోధికంగా చేసే ప్రయత్నానికిది అంకురార్పణ కావాలనుకుం టున్నాను. అందుకు నేనేం చెయ్యాలో దయచేసి చెప్పండి.

జవాబు: అది అనుకొని, ఆలోచించి, నిర్ణయించేది కాదు. చిత్త శుద్ధితో కూడిన స్థిరమైన నిరంతర ఆకాంక్షలోంచి ఎప్పుడో హఠా త్తుగా తనంతతానుగా అతిశయించే చైతన్యం.

ప్రశ్న: వ్యక్తి పుట్టినరోజు చేసుకోటమొక సాంప్రదాయమే కాని, అసలా రోజుకి ప్రత్యేకత ఏమైనా వున్నదా? దీనిని ప్రయోజనక రంగా ఎలా మలుచుకోవాలి?

జవాబు: విశ్వశక్తుల ప్రాబల్యసరళిలో ప్రతిసంవత్సరం వ్యక్తి తన పుట్టినరోజున ప్రత్యేక గ్రహణశక్తి కలిగివుంటాడు.

దీనిని అవకాశంగా తీసుకొని సమగ్రాభివృద్ధి కోసం తీర్మా నించుకొని నూతన దివ్యప్రగతి సాధించాలి.

(*CWM* Vol. 16, pp. 396-97, 413; Vol. 17, p. 172; Vol. 16, p. 310)

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

కాలచక్రము

(శ్రీమాత శ్రీఅరవిందుల 'The Synthesis of Yoga' గ్రంథంలోని సాధన చతుష్టయము అనే అధ్యాయం చదువుతూ ఒక సాధకుడు అడిగిన ప్రశ్నకు ఇచ్చిన సమాధానం

ఈ ప్రపంచంలో జరిగే అనేక వ్యవహారాలలో కాలానికి సంబంధించిన ఒకానొక లయ – నిర్ణీతకాలమునకు పునరావృతమగుట ఉదా: సూర్యోదయము, తామరపువ్వులు వికసించుట, ఋతువుల ఆగమనము మొ॥ – కనబడుతుంది. సూక్ష్మంగా పరిశీలించినట్లైతే మనిషి జీవితంలో కూడ ఇటువంటి లయ ద్యోతకమవుతుంది. జ్యోతిషశాస్త్రం ద్వారా మన కిది సుపరిచితమే. పుట్టిన రోజుకూడా ఇది వర్తిస్తుంది. నీ ఆత్మకు అనువైన పరిస్థితులవలన అది ఈ భూమిమీద జన్మ ఎత్తుతుంది. ప్రతి పుట్టినరోజు నాడు అవే పరిస్థితులు పునరావృతమగుటవలన అది ఆత్మవికాసాని కొక అద్భుతమైన అవకాశం కాగలదు.

– సంపాదకుడు

ప్రశ్న: మధుమయీ! ఇక్కడ "చివరగా కాలమొక ఉపకరణము కాగలదు. ఎందుకంటే, ఇక్కడ జరిగే ప్రతిసన్నివేశము కాలము యొక్క లయకు బద్ధమై వుంటుంది. దివ్యప్రేరణను అనుసరిస్తుంది..." ఈ దివ్యప్రేరణ అంటే ఏమిటండి?

అది ప్రతి వస్తువుకు భిన్నంగా వుంటుంది. ప్రతి చర్యకు ప్రతి సిద్ధికి, ప్రతి చలనానికి ఒక నిర్ణీతకాలముంటుంది. అది అద్దానికి ప్రత్యేకంగా ఉన్నప్పటికి మొత్తం కలగాపులగమై వుంటాయి. కాని ప్రతివస్తువు దాని లయతో క్రమబద్ధం చేయబడుతుంది.

బాహ్యజీవన సౌలభ్యంకోసం మనిషి కాలాన్ని తన ఇచ్చవచ్చిన రీతిలో సంవత్సరాలుగా, నెలలుగా, వారాలుగా, రోజులు, గంటలు, నిమిషాలు, సెకండ్లుగా విభజించి ఒక కొలమానాన్ని తయారుజేసుకున్నాడు. అయితే కాలాన్ని మనం యథేచ్ఛగా కొలుచుకోవచ్చు. ఏ కొలమానాన్ని అవలంబించినప్పటికి కాలంలో

ఒక వాస్తవం ఉంది. అది విశ్వజనీన గతులకు సంబంధించిన విషయము. ఉదాహరణకు అందుకే మనం జన్మదినాలు జరుపుకుంటాం. ప్రతి మనిషి జీవితంలోను ఒక నిర్దిష్టమైన లయ వుంటుంది. జన్మించిన పరిస్థితులకు అనుగుణంగా క్రమపద్ధతిలో పరిస్థితుల చక్రభ్రమణాలవల్ల ఈ లయ స్థిరపడుతుంది.

అన్ని గతులలో – సంఘటనల చలనాలలో ఒక లయ కనిపిస్తుంది. అంతర్గత చైతన్యకదలికలు అవి. అవగాహన దృష్ట్యా మాత్రమే కాదు. వ్యక్తిగత ప్రతిస్పందనలు, పురోగతిలో ఎత్తు పల్లాలు, కష్టాలు, దోహదాలు క్రమపద్ధతిలో నిర్దిష్టవ్యవధిలో తిరిగి రావడం – వాటిలో పురోగతులు, ప్రతిఘటనలు వుంటాయి. కాని ప్రతి వ్యక్తి శ్రద్ధగా వుంటే తన లయ పూర్ణంగా తనదేనని గుర్తిస్తాడు. ప్రక్కవాడి లయవంటిది కాదు అది. ఋతువులకు ఒక లయ వున్నట్లే వ్యక్తిగత జీవితంలోకూడా అటువంటి ఋతువులు ఉన్నాయి. తనకుతాను శ్రద్ధగా పరిశోధించుకున్న వ్యక్తి క్రమపద్ధతిలో నిర్దిష్ట వ్యవధులలో ఒకే రకం పరిస్థితులు పునరావృతాన్ని గమనించవచ్చును. వారంలో కొన్ని రోజుల్లో, రోజులో కొన్ని గంటల్లో తాము తమ పనుల్ని తేలికగా చేయగలరని సున్నితమనస్కులు తెలుసుకుంటారు. దీనికి విరుద్ధంగా కొందరికి కొన్ని నిర్దిష్ట క్షణాలలో మరింత చక్కని ఆవేశం. ఉత్తేజం కలుగుతుంటాయి. కాని ప్రతివ్యక్తి పరిశీలన ద్వారా ఈ విషయం తెలుసుకోవచ్చును. అది నిరపేక్షం కాదు. కఠినమైనది కాదు. అతి బాధాకరమైనదైతే, దానిని తేలికగా, గట్టి సంకల్పంతో వదిలించుకోవచ్చును. సహాయపడితే దానిని మనం వాడుకోవచ్చును. ప్రతి వస్తువుకు లయవుంటే, అది చాలా సంక్లిష్టమైన లయల గజిబిజిగా తయారవుతుంది. ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న లోకం అదే. అసలు లయ అనేది లేనట్లుగా కనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే అది సంక్లిష్టమైనది. అత్యంత గహనమైనది.

ప్రశ్న: మనం ఈ కాల లయగతిని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి?

మనం యోగం గూర్చి మాట్లాడుతుంటే, నీలో పరిస్థితులు పునరావృతమవుతున్నట్లు నీవు కనుగొంటే, ఉదాహరణకు –

కొన్ని నిర్దిష్ట పరిస్థితులలో రోజులో ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో, ఒక నిర్దిష్ట ఘడియలో నీకు సాధన చేయడం, ఏకాగ్రతను సాధించడం మరింత తేలిక అని నీవు భావిస్తే, ఆ నిర్దిష్ట సమయంలో ఆ ఘడి యను ఉపయోగించుకోవాలి. కాని, నీవు దానికి బానిస కారాదు. దానిని ఉపయోగించుకోవచ్చు కానీ అది అవసరం కారాదు. ఆ గంట గడిచిపోతే ధ్యానం చేయలేకపోవచ్చు. కాని అది మంచి సహాయకారి. ఆ సహాయం పొందవచ్చును – అంతా మన పరిశీ లనపై ఆధారపడుతుంది.

వ్యక్తిగత పరిస్థితులవల్ల కాకుండా, ప్రకృతిలో పరిస్థితు లవల్ల సంవత్సరంలో నిర్దిష్ట వ్యవధులు వస్తున్నట్లు నీ పరిశో ధనలో నీవు గుర్తిస్తావు, సాధనలో మరిన్ని కష్టాలు ఎదురవు తాయి. విజ్ఞానం, చైతన్యం వికాసం వైపు నీలో మరింత ఉత్తేజం, ఉద్వేగం పొందిన సమయాలు కొన్ని వుంటాయి. ఒకవేళ నీకు ప్రత్యేక కష్టాలు ఎదురైనా, సాధన ఆగిపోయినా విచారిస్తూ కూర్చొనడానికి బదులు – "ఎందుకలా జరిగింది? అది మామూలు సమయమే. ఈ సంవత్సరంలో నిర్దిష్ట వ్యవధిలో నేను ఉన్నాను" అని నీకు నువ్వు చెప్పుకోవాలి. ఆ సమయం గడిచిపోయే దాగా వేచివుండు సహనంతో నీవు చేయగలిగిన పని చెయ్యి. కాని నిరు త్సాహ పడవద్దు.

"నేను పురోగతి చెందలేకపోతున్నాను" అని నీలో అనుకో. సహేతుకంగా ఆలోచించడానికి ఇది తోడ్పడుతుంది. సహజంగా నువ్వు మరో అడుగు ముందుకు వెయ్యవచ్చు. బాహ్యాపరిస్థితుల ప్రభావానికి సంబంధంలేని జాగ్రత్తలు (అంతర్గత జాగ్రత్తలు) తీసుకో. అయితే నువ్వు నీ సాధనలోని పూర్ణదశలో, ఒక స్థాయికి చేరుకున్నప్పుడు అందులో నైపుణ్యం సాధించినప్పుడు conscious master వైతే అప్పుడు ఈ జాగ్రత్తలు తీసుకోగల్గుతావు. ఆ దశ తరువాత వస్తుంది.

(*CWM* Vol. 7, pp. 336-38)

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

అంతరంగిక నూతన జన్మకు అవకాశం

పుట్టినరోజు పండగ కేవలం బహిరాడంబరముతో మాత్రమేగాక, అంతరంగిక వికాసముతో శోభించవలెను. అది ఒక నూతన జన్మ లాంటిది. సాధారణంగా జడముగా వుండే స్థూలశరీరము పుట్టినరోజు నాడు సున్నితంగా, మృదువుగా పరిణామశీలంగా వుంటుంది. అందుకనే శ్రీమాత సాధకులకు వారి పుట్టినరోజున దర్శనమిచ్చి వారికి మేలుకొలుపు కలిగించేవారు.

— సంపాదకుడు

ప్రశ్న: సాధకుల జన్మదినాల నాడు శ్రీమాత వారికి దర్శన మివ్వడంలో ఏమైనా ప్రత్యేక విశిష్టత ఉన్నదా?

విశ్వశక్తుల ఖేలనంలో ఒక లయ (ఇటువంటి లయలు అనేకం) వుంటుంది. ఆ లయ (rhythm) సూర్యునికి, ఇతర గ్రహాలకు సంబంధించినది. లోపలి చైతన్యం మరింత మృదువుగా వున్న సమయంలో జన్మదినం నాడు ఈ లయవల్ల కొత్తశక్తులు తిరిగి సంతరించుకునే అవకాశం మెండుగా వుంటుంది. ఈ కారణంగానే శ్రీమాత సాధకులను వారి జన్మదినాలకు దర్శనమిస్తారు.

*

ప్రశ్న: జన్మదినాలలో భౌతికం మరింతగా ఉన్మీలనమై, శ్రీమాతకు ప్రతిస్పందిస్తుంది అని మీరు లోగడ ఒకసారి వ్రాశారు.

భౌతికమైన జన్మదినం అని, శరీరానికి జన్మదినం అని భావించే ప్రసక్తి కాదు. అంతర్గతంగా కొత్తజన్మ వికాసం చెందుతుండగా, జీవితంలో కొత్త సంవత్సరం ప్రారంభమైన సందర్భంగా దీనిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. శ్రీమాత దృష్టిలో జన్మదినం వెనుకగల రహస్యం ఇదే.

*

నూతన జన్మ నీ హృదయంలో అభివ్యక్తమవ్వాలి (అలా అగుగాక). ప్రశాంత, ఆనందాల కిరణాలు వెదజల్లాలి. నీ మనస్సు,

చైతన్యం, సంకల్పం, సంవేదనలు, జీవితం, శరీరం, అంతర్దృష్టి – ఈ భూమికల వికాసం, అభ్యుదయం వైపు నిన్ను నడపడానికి నూతనజన్మ తోడ్పతుతుంది. నీ జీవితంలో ప్రతి రోజు నీ జీవితం వికాసం చెందే రోజు. మరింత నిండుతనం సంతరించుకునే రోజు. చివరకి నీలోని సర్వస్వమూ జగన్మాత శిశువుగా మారుతుంది. జగన్మాత వెలుగు, శక్తి, సాన్నిధ్యం నిన్ను ఆవరించి, నిన్ను సదా రక్షించి, నీ వికాసానికి, నీ పెరుగుదలకు తోడ్పడతాయి. చివరికి యొక్క భిన్నాంగముల్తై, శాంతిశక్త్యానందములతో విరాజిల్లవలెను.

(*SABCL* Vol. 25, p. 282; 4-4-1959 సందేశం)

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

శ్రీమతి ఆర్. జన్మదిన సందర్భమున

పునరుక్తంబగు తమదు సొగసైన వత్సరంబులు
దెచ్చునవి మరల తమదు జన్మ ప్రభాతంబును.
యౌవ్వన శిఖరాగ్రంబున గనపడు తమదు జీవనంబు, –
పైకెగిసెడి యొక కెరటంబు వోలె.

నట్టనడి శతసాగర సమూహంబున
సమ్మర్ధంబగు సాగరంబున యొక కెరటంబు
లయ బద్ధంబున తీరంబును జేరునటులన్
మన జీవనము యుండవలె తదనుగుణంబునన్

కదలాడెడి యావచ్ఛక్తి యంతయు సాగర ఉద్ధృత్వంబే
అజేయమై, నిరంతరంబున, స్వేచ్ఛయై యుండునది.
ఆ తాకిడికిన్ యొప్పించునది తనదు గతినిన్
అనివార్యంబుగన్.

ఆ అత్యాంతాద్భుత మహత్ శక్తిచే
యాతని యిచ్ఛా గమ్యంబు దిక్కునన్ తరలించు మనలను,
చేపట్టునది మనదు చుక్కానినిన్, విప్పారిన ఔదార్య తెరచాపను
నింపునతని గంభీర ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసంబునున్

యౌవ్వనపు సొగసు శక్యాంశంబులన్ గాంచి ఉప్పొంగుచున్,
సాగర సుదూర గమ్యంబున యొప్పించున్;
నావికుని బలుకుల నమ్మెచున్, యా గురుదేవుల కనికరంబు
మనల నాక్రమించున్.

ఆనందింపుడు, భీతిల్ల రాదు, తరంగాల అలజడికిన్,
అల్లకల్లోలంబగు తుఫాను గర్జనల, గాలి దుమారంబుల
తాకిడికిన్;
మనదు నావికుండు పదిలంబరచుకొను చుక్కానిని,
నిదురించ డాతను ఎన్నటికిని.

అత్యంత సాగర అల్లకల్లోల కెరటంబుల
కనలేరు గగనంబున వాటి జల్లులకై,
భీతిల్ల రాదు, తేజోమయాదిత్యుడున్నాడు,
వేచి యున్నాడు రేయింబగళ్లు.

విజయోత్సవ వెల్లువయందు మునిగిన వారలు,
ఎందెందు మునిగినారో? ఆతని హృదయంబునన్.
అందించు నాతండు కొందరికి మంచిని, జయంబు, ఆనందములన్,
ఇచ్చును మరికొందరికి విశ్రాంతిని.

కానీ, ఉరవడిన పొరలిపోవు తుఫాను వర్షంబుల కావల
ప్రజ్వరిల్లు దినంబుల జూడుడు,
ఆహ్లాదకరంబగు గతిని గాంచితి నేను,
తమదు రూపంబును ప్రజ్వలింప జేయుచున్.

విశ్వసింపు మాతని యనుగ్రహంబును, ప్రతీక్షింపు మాతని ఇచ్ఛను;
మార్గ మఋుగై యున్నను, మార్గదర్శి కానిండు;

గాంచు మాతని సంఘటనల సఫలీకృతంబు లందంతయు,
తమదు ఆ జన్మ కారణంబులకై.

(*SABCL* Vol. 5, p. 75)

అనువాదం: సునీతి పంతులు

ప్రచోదకశక్తి

'ఆహా! నేనెంత గొప్పవాడిని' అని విర్రవీగటం తగదు. కుమ్మరివాడు ఒక కుండను అందంగా తీర్చిదిద్దినప్పుడు ఆ నేర్పు కుండదా లేక కుమ్మరిదా? మనిషి విషయంలో కూడా అంతే. ఈ ప్రపంచంలోని సర్వభూతములు పరమేశ్వరునిచే నడిపించ బడుచున్నవి. ఆయన ఎవరిచేత ఏ కర్మలు చేయించవలెనో ఆ కర్మలే చేయించును కాబట్టి నీవు ఉచ్చ నీచములకు పొంగిపోవుటగాని క్రుంగిపోవుటగాని తగదు. ఈశ్వరుని చేతిలో ఒక అస్త్రమై నిన్నే విధంగా ఉపయోగించుకోవాలి? అనే విషయము ఆయనకే వదిలేయాలి.

— సంపాదకుడు

నీవు విశ్వశక్తికి ఉపకరణము మాత్రమే

ప్రతి మానవుడు తెలిసికాని, తెలియకకాని, విశ్వశక్తియొక్క ఒకానొక ఉపకరణమే. అంతరమున దివ్యసన్నిధి దీపించుట అటుంచినచో, ఒక పనికినీ ఇంకొక పనికినీ, ఒక ఉపకరణమునకునూ, ఇంకొక ఉపకరణమునకునూ మన అహంకారిక స్వాతిశయప్రవృత్తిరూపమైన అవివేకమును సమర్థనీయముగా చేయగల ముఖ్య భేదమేమియును లేదు — ఆత్మయొక్క ఒకానొక అనుగ్రహ విశేషమే జ్ఞానమునకునూ అజ్ఞానమునకునూ గల భేదము. ఈశ్వరశక్తి విశేషము ఈనాడు ఒకరియందును, రేపు ఇంకొకరియందును తన బలమును పూరించుచు పనిచేయుచుండును. కుమ్మరివాడొక కుండను వేరొకకుండకంటె బాగుగా తయారుచేసినచో ఆ తెలివి చేసినవానిదిగాని కుండది

కాదు. "ఇది నా బలము" అనిగాని, "చూడండి నాలోగల ఈశ్వర శక్తి" అనిగాని, ఈ విధమైన దృష్టి మన మనస్సునన కుండరాదు. 'ఈ మనస్సులోనూ శరీరములోనూ ఒక విశ్వశక్తి పనిచేయుచు న్నది. సకలమానవులలో, జంతువులలో, వృక్షములలో, లోహాము లలో, సచేతనములలో, అచేతనములుగ గనిపించువానిలో – అంతటా పనిచేయుచున్నది అదియే.' అను దృష్టి యుండవలెను.

*

మనను పరివేష్టించి వున్న మహాశక్తి

మన కర్మలకు ప్రేరకుడును, అధినాథుడును నైనవాడు ఏకస్వరూపుడై విశ్వమయుడు, పరముడు, నిత్యుడు నైన అనంతుడు. అతడు మనకు ఊర్ధ్వమున విలసిల్లు అజ్ఞాత-అజ్ఞేయ-అవ్యక్త-అనభివ్యక్త-సర్వాతీత పరబ్రహ్మము. అంతియే కాక, అతడు సకల భూతాంతరాత్మయై, నిఖిలభువనాధీశ్వరుడై, సర్వాతిశాయి యగుచు, పరమజ్యోతి, పరమగురువు, పరమసుం దరుడు, పరమానంద స్వరూపుడునై విరాజిల్లు పరమప్రియుడు, పరమప్రేమరసైకమూర్తికూడ. మన చుట్టునూ సృష్టివిలాసమును ప్రదర్శించుచున్న యీ విశ్వశక్తియు విశ్వాత్మయును నాతడే. అతడే మనలో అంతర్యామియైగూడ వెలుగొందుచున్నాడు. ఉన్నది సమ స్తమూ ఆతడే. ఈ ఉన్నదానికంటె మించి ఉన్నవాడునూ ఆతడే. మనకు తెలిసినను తెలియకపోయినను మన మందరము గూడ అతని సత్తలోని సత్తయు, శక్తిలోని శక్తియునై, అతనినుండియే సంక్రమించిన చైతన్యస్వరూపులము. ఈ మన మర్త్యస్వరూపము గూడ అతనియందలి పదార్థమునుండి రూపొందించబడినట్టిదే. మనలోపల, అమర్త్యము, నిత్యమునై భాసించు దివ్యానంద, దివ్య జ్యోతి స్ఫులింగ మొకటి కలదు.

(*SABCL* Vol. 20, pp. 238, 231)

అనువాదం: కమలాకార వేంకటరావు (యోగసమన్వయము)

చోదకునియందు పరిపూర్ణ విశ్వాసము

యోగమనగా నీవు నీ ప్రకృతిని అధిగమించుట. నీ కర్మల కధినాధుడు నిన్ను చేయి పట్టుకొని నడిపిస్తూ వుండటం నిజమే కాని నీ అపరాప్రకృతి అంత తేలికగా లొంగునది కాదు. నీ సాధనలో గడ్డు పరీక్షలు రావటంవలన నీ విశ్వాసం చలించిపోతుంది. యోగంలో ప్రతిష్టంబన ఏర్పడుతుంది. నీ బుద్ధి మట్టుకు వెంటనే ఫలితాలు కావాలని గంతులేస్తూ వుంటుంది. కాని నీలోని మాలిన్యాలను శుభ్రపరచి నిన్ను శుచిర్భూతుని కావించుటకు కొంత వ్యవధి అవసరము. అంతవరకు ప్రగాఢమైన విశ్వాసమే నీ ఆధారము

— సంపాదకుడు

ప్రగాఢమైన విశ్వాసము

మన బుద్ధియందును, హృదయమునందు, సంకల్పశక్తియందు అసహనపూర్వకమగు తొందరపాటు చెలరేగుచుండు కారణమున నీ విశ్వాస, సహనములను మిట్టపల్లములుగల ఇరుకైన యోగమార్గమునందు అభ్యసించుటయు అలవరచుకొనుటయు మిగుల కష్టము. మానవుని ప్రాణమయ ప్రకృతి యెల్లప్పుడునూ తన కృషిఫలితముకొరకై వెంపరలాడుచుండును. ఆ ఫలితము తనకు నిరాకరించబడుచున్నట్లు తోచినను, అది తనకు చేకూరుటకు దీర్ఘ విలంబనము జరుగుచున్నట్లు కనిపించినను, అయ్యది తన లక్ష్యమునందును, అద్దాని నేతృత్వమునందును విశ్వాసమును కోల్పోవును. ఏలయన, అతని బుద్ధి సదా ఆయా విషయజాతపు బాహ్యాలక్షణములను బట్టి మాత్రమే నిర్ణయములు గావించుచుండును. ఎక్కడలేని నమ్మికతోనూ అతడు పట్టుకొని వ్రేలాడు హేతువాదధోరణికి పట్టుపడిన తొలి అలవాటు అదియే. దీర్ఘకాలము మనము బాధలకు లోనుగావలసివచ్చినప్పుడుగాని, చీకటిలో దారిగానక తొట్రుపాటులు పడవలసి వచ్చినప్పుడుగాని, మన హృదయములో భగవంతుని నిందించుటకంటె సులభతరమైనది

మనకు వేరొకటి లేదు. మనము పెట్టుకొనిన లక్ష్యమును విడనాడుటయు అట్టి సందర్భములో కడు సులభమే.

నిరుత్సాహము వలన ప్రమాదము

ఏలయన, "ఆ పరమేశ్వరుని నేనెంతగానో నమ్ముకొనియుంటిని. కాని, బాధలు, కలుషములు, ప్రమాదములు నాకు సంప్రాప్తమైనవి. నేను వంచితుడనైనాను", అని మన మందుము. లేక "ఒక లక్ష్యసిద్ధికొరకై నేను నా జీవితమునెల్ల ఒడ్డితిని కాని, నా అనుభవమునకు వచ్చిన కఠిన సందర్భములు నా లక్ష్యమునకు విరోధులై నిరుత్సాహమును జనింపజేయుచున్నవి. ఇతరు లేరీతిని తమకుగల పరిమితులకు లోబడి తమ సాధారణానుభవపు స్థిరభూమిపై నడచుచున్నారో అట్లే నేనునూ చేసియుండిన బాగుండెడిది," – అని వక్కాణింతుము. అట్టి క్షణములందు, – ఇది ఒక్కొక్కప్పుడు కడు తరచుగా సంప్రాప్తమై దీర్ఘకాలముండుట గూడ సంభవించుచుండును, – అంతకు పూర్వము మనకు కలిగియుండిన ఘనతరానుభూతుల నన్నింటినీ మనము మరిచిపోవుచుందుము. హృదయము తనను ఆవేశించిన కలతలో తాను నిమగ్నమైపోవును. ఇట్టి చీకటి సన్నివేశములలోనే మనము శాశ్వతముగ పతనము చెందుటయు, మనము చేయు దివ్యపరిశ్రమము నుండి పూర్తిగా మరలిపోవుటయు సంభవింపగల ప్రమాదమున్నది.

దీర్ఘకాలము నిలుకడగా సాధన కొనసాగించుటను సాధకుడు నేర్చుకొనిన యెడల, అతని హృదయమందలి విశ్వాసము ఎంతటి భయంకరమైన ప్రతికూల పరిస్థితియందైననూ సడలక నిలిచియుండ గల్గును. ఒకవేళ అది తొలుత మరుగుపడుటయు, లేక అణగారిపోయినట్లు తోచుటయు జరిగినను, అచిరకాలముననే మరల ప్రకటితమగుట తథ్యము. ఏలయన, హృదయము కంటెను, బుద్ధికంటెను పరతరమైన దొకటి ఎంతటి విపరీతపు తొట్రుపాటులందైనను, ఎంతటి దీర్ఘమైన వైఫల్యస్థితియందైనను అద్దానికి తను ఊతయొసగి నిలువబెట్టును. కాని, యట్టి తొట్రుపాటులు, మబ్బుతెరలు అనుభవశాలియగు సాధకుని పురోగతికి

గూడ అవరోధకమై పరిణమించుచుండుట కలదు. అట్టియెడ, ప్రారంభదశలోని సాధకునికవి మిక్కిలి ప్రమాదకరములే కదా; కావున సాధకుడు మొదటినుండియుగూడ ఈ మార్గములోని బహుళశ్రమను గుర్తించి, అంగీకరించి, బుద్ధికి అంధప్రాయముగా గనుపట్టినను, బుద్ధికంటె వివేకవంతమని చెప్పదగు విశ్వాసావశ్యకతను బాగుగా హృదయస్థ మొనర్చుకోవలసియున్నది.

చివరకు దివ్యదర్శనము

ఏలయనన, ఈ విశ్వాసము ఊర్ధ్వమునుండి మనకు అందింపబడెడి చేయూత. బుద్ధికి, దాని ప్రమాణములకు అతీతమై వెలయు ఒకానొక నిగూఢజ్యోతియొక్క కాంతిమయచ్ఛాయావిశేషమది. బాహ్యదృశ్యములపై ఎంత మాత్రమూ ఆధారపడన నిగూఢజ్ఞానహృదయ మీ విశ్వాసము, పట్టుదలతో విశ్వాసమును మనము వీడకయుందుమేని, అయ్యది తన ప్రయోజనమును నిరూపించుకొనుచు ఉన్నతిని పొంది, కడకు దివ్యజ్ఞాన సాక్షాత్కారములోనికి రూపాంతరము చెందును. "అనిర్విణ్ణమైన, – విషాదమున క్రుంగిపోని, – హృదయముతో యోగమును సంతతముగ నభ్యసించుచుండవలె" నను గీతాబోధను మనము సదా వీడక అనుష్ఠించుచుండుట అవసరము. "సర్వపాపముల నుండియు నీకు నేను తప్పక విమోచనము కల్పించెద" నని ఆ ప్రభువు చేసిన వాగ్దానమును సంశయాకులమగు బుద్ధికి మనము నిత్యమూ గుర్తు చేయుచుండవలెను. కట్టకడకు, విశ్వాసము చలించుట పూర్తిగా కట్టువడిపోయి, ప్రభుని సాక్షాద్దర్శనమును పొందినవారమై, అతని దివ్యసన్నిధిని సదా అనుభవించుచుండెడి స్థితికి మనము చేరుకోగలుగుదుము.

(*SABCL* Vol. 20, pp. 232-33)

అనువాదము: కమలాకర వేంకటరావు (యోగసమన్వయం)

దైవము – నీ మార్గదర్శకుడు

ఎప్పుడైతే నిన్ను నీవు దైవానికి సమర్పించుకుంటావో అప్పుడు నీ జీవనసరళి పూర్తిగా మారిపోతుంది. ఎందుకంటె ఆయనే నిన్ను చేయి పట్టుకొని అడ్డదారిలో నడిపించి లక్ష్యానికి తొందరగా చేరుస్తాడు. అయితే ఆయన నీ చేత వేయించే అడుగులు నీ కర్థం కాకపోవచ్చు. ఎందుకంటె అవి నీ తెలివితేటల కతీతం. నీది మానవనేత్రం. ఆయనదేమో జ్ఞాననేత్రం. నోరుమూసుకొని ఆయన చెప్పినట్లు వినుటయే నీ కర్తవ్యం. – *సంపాదకుడు*

మన కర్మల కధినాడుడైన ప్రభువు మన ప్రకృతిని ఒక వంక రూపాంతరము చెందించుచునే వేరొకవంక దానిని గౌరవించుచుండును. అతడు మన ప్రకృతిద్వారమున పనిచేయునేకాని ఏదియో నిరంకుశమైన అస్థిరధోరణిలో పనిచేయడు. దోషజుష్టమగు మన ప్రకృతియందు నిర్దుష్టతకు తోడ్పడగల మూలపదార్థములున్నవి. కాని అవి ఒక తీరుగా లేవు. క్రమవిరహితముగా, కలగాపులగముగా, అస్తవ్యస్తముగా, అపరిపక్వముగా యున్నవి. ఈ పదార్థము నంతనూ నెమ్మదిగా శుద్ధమొనర్చి, క్రమపరచి, క్రొత్తగా పోతపోసి రూపాంతరము చెందింపవలసి యున్నది. అంతియేకాని, దానిని చితుకగొట్టి, నరికి, ఛిన్నాభిన్నముచేసి, హతమార్చుటయు, బలవంతముగనూ, తుడిచి పెట్టుటయు చేయరాదు. ఈ ప్రపంచము, అందు నివసించుచున్న మనము ఆ ప్రభుని అభివ్యక్తరూపముగా అతనిచే సృజింపబడినవారము. అజ్ఞము, సంకుచితమునైన మన మనస్సు అవగాహన మొనర్చుకోజాలని పద్ధతిలో ఆతడే ప్రపంచముతోనూ, మనతోనూ వ్యవహారించును. మనస్సు మౌనముద్రాంకితయై దివ్యజ్ఞానమున కున్మీలితమైనగాని అతని పోకడలు దానికి తెలియజాలవు.

మనము చేయు తప్పులకు మూలమున నొక సత్యపదార్థము కలదు. తడుములాడుకొనుచున్న మన బుద్ధికి తన ఆంతర్యమును వెల్లడింపవలెనని అద్దాని ప్రయత్నము. తప్పులతో

పాటు సత్యమునుగూడ మానవబుద్ధి ఖండనమొనర్చి దాని స్థానమున సగము సత్యము, సగము తప్పునైన నొకదానిని నెలకొల్పుచుండును. ప్రతి తప్పు చాటుననూ నిక్షిప్తమైయున్న సత్యమును మనము తెలిసికోగలుగు పర్యంతము, దివ్యజ్ఞాన స్వరూపుడైన ఆ పరమేశ్వరుడు మన తప్పులను సహనముతో కొనసాగనిచ్చుచుండును. మనము చేయు పాపములు మనలో వెతుకులాడుచున్న ఒకానొక శక్తి తప్పుదారిలో పడి చేయు పదన్యాసములు మాత్రమే. అద్దాని లక్ష్యము పాపాచరణము కాదు. దివ్యగుణవిశేషముగ పేర్కొనదగిన ఒకానొక విశుద్ధతను సాధించుటయే అద్దాని లక్ష్యము. తరుచుగా నీ పాపము లొక గుణవిశేషమును కప్పిపుచ్చెడి మాయ ముసుగులు, వికృతమైన యీ ముసుగు నూడ్చి అద్దానిని రూపాంతరము చెందింపవలసి యున్నది. అట్లు కానిచో, నిర్దుష్టమగు భూతసృష్టివిధానమునందు ఈ పాపములను వాటిని ఉండనిచ్చుటయు, కొనసాగించుటయు జరిగియుండెడిది కాదు. మన కర్మల కధినాథుడైన ఈశ్వరుడు పొరపాట్లు చేయునట్టివాడు కాదు. కొరమాలిన యీ పాపముల నుదాసీనుడై తిలకించువాడును, భోగియై వాటితో సయ్యాట లాడువాడును గాదు. మన హేతువాదప్రజ్ఞకంటెను, మన గుణసంపద్విశేషముకంటెను అతడు వివేకశాలి.

(*SABCL* Vol. 20, pp. 233-34)

అనువాదం: కమలాకర వేంకటరావు (యోగసమన్వయము)

మన కర్మల కధినాథుడైన ప్రభువు మన ప్రకృతిని ఒకవంక రూపాంతరము చెందించుచునే వేరొకవంక దానిని గౌరవించుచుండును. అతడు మన ప్రకృతి ద్వారమున పనిచేయునేకాని ఏదియో నిరంకుశమైన అస్థిరధోరణిలో పనిచేయడు.

శ్రీఅరవిందులు

యోగములో మార్గదర్శకత్వము

"నేను అర్భకుణ్ణి, అశక్తుణ్ణి. నాకేమి దారి?" అని నువ్వు విల పించనవసరము లేదు. నీ దౌర్బల్యము కూడ దైవానికి ఒక ఆయుధమన్న మాట మరచిపోకూడదు. నీకు సహజమైన ప్రకృతి, నీ బుద్ధులు అనేవి వుంటాయి కదా. దేవుడు ఈ గుణా లనే ఉపయోగించుకొని నిన్ను నడిపిస్తాడు. అటువంటప్పుడు. "నాకు వెంటనే శాంతి, దివ్యజ్ఞానము, అనంతత్వము కావాలి" అని నువ్వు ఏమాత్రము తొందరపడకూడదు. అప్పుడే నువ్వు దైవంతో నూటికి నూరుపాళ్లు సహకరించినవాడి వవుతావు.

— సంపాదకుడు

మన మానవప్రకృతి, యిచ్ఛాశక్తి విలసనమున పొరపాట్లకు లోనగునది, జ్ఞానశక్తి విలసనమున తెలివిమాలినది మాత్రమే గాక, క్రియాశక్తి విలసనమున కడు దుర్బలము కూడ. కాని, ఈశ్వరశక్తియందు మనము విశ్వాసముంచి, మన లోపములను, సామర్థ్యములను ఈశ్వరకార్యము కొరకు వినియోగింతుమేని, మనకు చేయూత యొసగి నడిపించి తీసుకొనిపోవుటకు ఈశ్వర శక్తి సిద్ధముగనే యున్నది. మనము వెంటనే సాధింపవలెనను కొన్న లక్ష్యము నొకవేళ సాధింపలేకపోయినచో, ఆ వైఫల్యము ఈశ్వరేచ్ఛచే కలిగినదే. మన వైఫల్యము తరచుగా మనలను సరి యైనదారిలో పెట్టి, తక్షణ విజయము మనకు అందింపగలిగి యుండుదానికంటె నిక్కమైన లక్ష్యసిద్ధికి మనకు సహాయకారి యగుచుండును. మనము బాధలకు గురికావలసి వచ్చుచో, దానికి కారణము మనలో నేదియో అపురూపమైన ఒకానొక ఆనంద ప్రాప్తికి సన్నద్ధము గావింపబడవలసి యుండుటయే. దారిలో మనము తొట్రుపాట్లు పడుచున్నచో, అయ్యది తుదకు మనము సరియైన నడక నేర్చుకొగలుగుటకే.

శాంతిని, విశుద్ధిని, పూర్ణసంసిద్ధిని సంపాదించుటకు అమిత తీవ్రతతోకూడిన తొందరపాటు మనకు కూడదు. శాంతిని మనము

సాధింపవలసినదే, — కాని అది శుష్కమైనట్టియు, నిష్ప్రభమైన ట్టియు, అశాంతిప్రకటన కసమర్థములుగా జేయబడిన వినష్ట సామర్థ్యములు గలిగినట్టియు శాంతి కారాదు. అటులే, విశుద్ధి సాధనయు మనకు లక్ష్యము గావలసినదే, — కాని అది శూన్యస్థితిని వెల్లడించునట్టియు, కఠినమైన ఉదాసీనతను ప్రకటించునట్టియు విశుద్ధి కారాదు. అదే విధమున, పూర్ణసంసిద్ధియు మనము పొంది తీరవలసినదే, — కాని అది సంకుచితమైన పరిమితుల లోపల బంధింపబడినట్టియు, అనంతుని అంతులేని విస్తృతికి అవధిని విధించునట్టియు సంసిద్ధి కారాదు. దివ్యప్రకృతిలోనికి పరివర్తనము చెందుట మన లక్ష్యము. కాని, యీ దివ్యప్రకృతి మానసిక స్థితియో, నైతికస్థితియో కాదు. అయ్యది ఒకానొక అధ్యాత్మిక స్థితి. దానిని సాధించుట మిక్కిలి కష్టము. మన బుద్ధిచేత దానిని ఊహించుట సైతమూ మిక్కిలి కష్టమే. మన కర్మలకు, మన యోగసాధనకు అధినాధుడగు పరమేశ్వరునకు ఏమిచేయవలెనో తెలియును. ఆ చేయవలసినదాని నాతడు తన సాధనములతో, తన పద్ధతి ప్రకారము చేయుట కవకాశ మిచ్చుటయే మనము చేయవలసిన పని.

అవిద్యయందలి మూలప్రవృత్తి అహంకార విశిష్టమై యుండును. మన అసమగ్రప్రకృతికిగల పరిచ్ఛిన్నమైన వెలుగును, శక్తిని పురస్కరించుకొని మనము కర్మప్రవృత్తుల మగుచున్నంత కాలము, అహంకారమును నిరోధించుటకంటె మనకు కష్టతరమైనది వేరొకటి లేదు. కర్మాచరణ ప్రవృత్తిని విడనాడుటద్వారా అహంకారమును కృశింపజేయుటగాని, వ్యక్తిత్వపు సకల ప్రవృత్తినీ త్రుంచివేయుటద్వారా దానిని హతమార్చుటగాని సులభమే. ఒకానొక శాంతిపారవశ్యములోనో, దివ్యప్రేమానందములోనో నిమగ్నమగునట్లు దానికి ఉన్నతి ఘటింపజేయుటయు సులభమే. కాని, మనయందు నిక్కమైన పురుషునికి విమోచనము కలిగించి, దివ్యశక్తివిలంబనమునకు నిర్దుష్టసాధనముగను, దివ్యకార్యాచరణమునకు విశుద్ధోపకరణముగను దివ్యమానవత్వసిద్ధిని సాధించుటెట్లుననదే మన మెదుర్కొనుచున్న కఠినతర సమస్య. ఇందుకు

ఒక్కొక్క అడుగే స్థిరముగ వేసికొనుచు మనము ముందుకు సాగ వలసి యున్నది. ఒక్కొక్క కష్టమును పూర్తిగా అనుభవించుచు క్రమముగా అన్నిటినీ పూర్తిగా వశీకరించుకోవలసి యున్నది. ఈ కార్యము మనకు ఒనగూడునట్లు చేయజాలినది దివ్యజ్ఞానము, దివ్యశక్తి మాత్రమే. సంపూర్ణమైన విశ్వాసముతో దానికి మనము విధేయులమై, సుస్థిర ధైర్యముతోడను, సహనముతోడను దాని కార్యగతుల ననువర్తింపుచు ఆమోదించుచుందుమేని, తప్పక అది సమస్తమూ నిర్వహింపగలదు.

ఈ సుదీర్ఘ మార్గములో మనము మొట్టమొదట చేయవలసిన పని, మన సకల కర్మలనూ మనయందును ఈ సకలప్రపంచమునందును నెలకొనియున్న పరమేశ్వరునకు యజ్ఞవిధిగా నివేదన మొనర్చుటయే బుద్ధికి, హృదయమునకు ఈ వైఖరిని అలవడజేయగల సాధనను ఉపక్రమించుట ఏమంత కష్టము కాదుగాని, సంపూర్ణమైన అంతశ్శుద్ధితో దానిని కొనసాగించి దానికి అఖండ విస్తృతిని చేకూర్చుట మిక్కిలి కష్టము. *ఇక, దీని తరువాత జరుగవలసినది మన కర్మఫలములందు మనకుగల ఆసక్తిని పూర్తిగా విడనాడుట. ఏలయన, నిక్కమైనదీ, అనివార్యమైనదీ, అత్యంత మపేక్షణీయమైనదీ అగు యజ్ఞఫలము మనలో దివ్య చైతన్యము, దివ్యశక్తి, దివ్యసన్నిధి దీపించుటయే.* అది ఒక్కటే ముఖ్యముగా మనకు గావలసినది. అది లభించినచో ఇక తక్కిన సమస్తమూ దానంతటదియే లభింపగలదు; మన కామాత్మ, కామ ప్రకృతి, ప్రాణమయసత్త్వయందలి అహంకారిక సంకల్పమును రూపాంతరము చెందుట తథ్యము.

కాగా, ఆ తరువాత జరుగవలసిన మూడవ కార్యము 'నేను కర్త' నను అహంకారమునుగూడ విడిచి అహంకారపు గూడు లేకుండచేసికొనుట. ఇదే సకల పరివర్తనములలోనూ అత్యంత కష్టసాధ్యమైనది. మొదట చెప్పిన రెండు కార్యములూ సాధింపబడనిచో ఈ మూడవది నిర్దుష్టముగ సాధింపబడనేరదు. కాని, సాధనకు మకుటాయమానమైన ఈ మూడవది సాధింపబడనిచో మొదటి రెండునూ పూర్తికాజాలవు కూడ. అహంకార నిర్మూల

నము ద్వారా కామమూలము ఛేదింపబడుట యీ మూడవదశలో జరుగును. ప్రకృతినుండి యీ క్షుద్రాహంకారము పూర్తిగా పెకలించివేయబడినప్పుడే సాధకుడు పరమేశ్వరునిలోని ఒక అంశమూ, శక్తివిశేషమూనై ఊర్ధ్వమున విరాజిల్లుచుండెడు తన యథార్థపురుష స్వరూపమును తెలిసికొనన నేర్చును. దివ్యశక్తియొక్క యిచ్ఛకు గాక ఇతరేచ్ఛల కన్నింటికీ ఆ సన్నివేశములో పూర్తిగా ఉద్వాసము చెప్పబడును.

(*SABCL* Vol. 20, 234-35)

అనువాదం: కమలాకర వేంకటరావు (యోగసమన్వయము)

మానవుని ఉజ్వల భవిష్యత్తు

"నేటి మానవజీవితము ఎంత దుర్భరమైనది? ఎంతమంది దేవుళ్లను పూజించినా ఎంతమంది గురువులు వచ్చినా దీన్ని ఎవరూ బాగు చేయలేరోయ్" అని అనుకోవటం పరిపాటి అయిపోయింది. కాని ఇది నిజం కాదు. నేటి మానవుని, మానవజీవితాన్ని దివ్యీకరింపజేయుటయే మన పరమలక్ష్యము. మనస్సుయొక్క దౌర్బల్యము బదులు జ్ఞానభానుడు, ఈ అర్భక జీవితము స్థానే మిరుమిట్లు గొలిపే దివ్యజీవనము మన జన్మహక్కు. దీని నెవ్వరూ ఆపలేరు. — *సంపాదకుడు*

దివ్యజీవనమంటే యేమిటి?

భూమ్మీద దివ్యజీవనమంటే అదేదో వేరైనదనీ మామూలు జీవితంతో సంబంధంలేని వైరాగ్యమనీ అనుకోక్కర్లేదు. అది మనిషికీ, అతని జీవితానికీ సంబంధించినదే; అది అతనిలో రూపాంతరీకరణం చేయగలిగిన భాగాలను రూపాంతరీకరించి, దైవీకృతం చేయగలిగిన మేరకు దైవీకరించి మిగిలిన భాగాలను తన ప్రభావంతో మౌలికంగా మార్చటంగాని ఉద్ధరిం

చడంగానీ చేస్తుంది. ఇంకా ఆత్మ, విశ్వాత్మల మధ్య ప్రగాఢమైన అన్యోన్యతను కలుగచేస్తుంది. ఆధ్యాత్మికసత్యంతో దానికొక ఛాయామాత్రంగా వెలుగుచున్న ఆదర్శాన్ని ఆక్రమించి అది ఉన్నతస్థితికి చేరేటట్లు ప్రోద్బలం చేస్తుంది. దివ్యకాంతిమయమైన ఆలోచనలూ, సంకల్పాలూ కలిగేటట్లు మనస్సునూ, సంపూర్ణంగా, నిజాయితీగా ఉండే రాగభావాలతో వర్ధిల్లునట్లు ప్రాణికాన్నీ సముద్ధరిస్తుంది. తనదైన బలీయశక్తివైపు, ఉత్తమ ఆదర్శాలు, ఉద్దేశాల దిశగా వాటిని నడిపిస్తుంది. తన సంపూర్ణ యథార్థతత్వంతో ఐక్యం చేయలేని వాటిని, పూర్ణత్వానికి దరిగా చేరుస్తుంది. ఆ మాత్రం పరివర్తనకు కూడా సిద్ధంగాలేని వాటికి కూడా పరిణామక్రమంలో ఒక స్థానాన్ని కల్పిస్తుంది.

దివ్యమానసమంటే యేమిటి?

ప్రస్తుతం ఉన్న మానవుని మనస్సు చాలా పరిమితం, అసంపూర్ణం; ప్రతిక్షణం అది అనేకరకాలుగా సత్యమార్గంనుంచి వైదొలగుతుంది. అనేక తప్పిదాలకు దాసోహమంటూ, పూర్తిగా అసత్యమైన ప్రలోభాలకూ, వక్రప్రవృత్తులకూ లోనౌతుంది. వివేకహీనమై గుడ్డిగా అచేతనలోకీ, అజ్ఞానంలోకీ దిగజారిపోతుంది. మేధస్సుతో జ్ఞానాన్ని పొందలేక మహోన్నత జ్ఞానాన్నికూడ అమూర్తభావంతోనూ, పరోక్షసంజ్ఞలతోనూ, వక్రభాష్యం చెప్పాలని చూస్తుంది. అంతేకాక ఉన్నతభూమికలనుంచి అంతఃప్రేరణతో కలిగిన సందేశాలను కూడా సరిగా అర్థం చేసుకోకుండా వివాదాస్పదంగా ఉంచుతుంది. అటువంటి మనస్సు స్థానంలో యథార్థమైన స్వేచ్ఛాపూరిత మనస్సు అవతరిస్తుంది. అది తనకూ తన కరణాలకూ కూడా ఏ అవరోధాలులేని అత్యంత పరిపూర్ణత్వాన్ని సాధించగలదు. అపుడిక స్వతంత్రమైన తేజోవిరాజిత మనస్సు అధీనంలోనే జీవితం సాగుతుంది. ఆ విధమైన దేహం వెలుగును గ్రహిస్తూ, విముక్తమైన మనస్సు, సంకల్పాలను చక్కగా అర్థం చేసుకొని తననుంచి ఆశించిన విధులను నెరవేరుస్తుంది.

(*SABCL* Vol. 16, pp. 47-48)

అనువాదకులు: ఎ. వెంకటరామశాస్త్రి, ఎ. ప్రభావతి

నువ్వు దేనికోసం జన్మించావో దానిని నెరవేర్చుము

శ్రీఅరవిందుల రచనలు చదువుతూంటే "ఇవి ఋషిప్రోక్తములా యేమి? శిలాశాసనములవలె గంభీరముగా నున్నవే" అనే భావము రాక తప్పదు. — *సంపాదకుడు*

This is thy work and the aim of thy being and that for which thou art here, to become the divine superman and a perfect vessel of the Godhead. All else that thou hast to do, is only a making thyself ready or a joy by the way or a fall from the purpose. But the goal is this and the purpose is this and not in the power of the way or the joy by the way but in the joy of the goal is the greatness and the delight of thy being. The joy of the way is because that which is drawing thee is also with thee on thy path and the power to climb was given thee that thou mightest mount to thy own summits.

నీ కర్తవ్యమంటూ యేదైనా వుంటే అది యిదే. నీ లక్ష్యం యేమిటని ప్రశ్నించావనుకో. దానికి జవాబు యిదే. నువ్వు ఆనందాన్ని కోరుకున్నట్లయితే యింతకు మించిన ఆనందం మరొకటి లేదు. నువ్వు ఆనందమని భ్రమిస్తున్న స్వప్నం, సుషుప్తి, ఆత్మవిస్మృతి యివన్నీ పరిమితమైనవి, విచ్ఛిన్నమయిపోయేవి. కాని యిది పరిపూర్ణానందం నీ అసలు రూపం, నీ నిజస్వరూపమేమిటో తెలుసా? దైవమే. మిగిలినదంతా విచ్ఛిన్నకరమైనది, వికృతరూపమైనది. ఈ సత్యాన్నే నీ కళ్ల ముందర ఉంచుకొని, ప్రతి విషయంలోను, ప్రతిక్షణము దానికి విధేయమైపోవలసిందే!

మేలిముసుగులో వున్న మోమును, ఆ ముసుగు తొలగించి చూడడానికి బదులుగా ఆ ముసుగే ముఖమని నమ్మబలుకుతాడొకడు; కాని నీ లక్ష్యం మాత్రం నువ్వు మారడం. స్వీయ పరివ

ర్తన మానవ స్వభావంలోనే వుంది. ఆత్మపరివర్తనే అతడి నిజమైన స్వభావం. అదే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యమైన ఆత్మోత్థానం.

ఆత్మ అంటే యేమిటి? దానిని అధిగమించడం యేమిటి? ఆత్మపరివర్తన అంటే యేమిటి? ఇక్కడే నువ్వు పొరబడి తప్పు చేయకూడదు. నిన్ను నీవు తెలుసుకోడంలో తప్పు జరిగిందంటే మాత్రం, అది నిన్ను సకలకష్టాలలోను ముంచెత్తి, సమస్త సందేహాలకు కారణమవుతుంది.

నువ్వు అధిగమించవలసినది యేదంటే, యిప్పుడు బాహ్యంగా నీకు కనిపిస్తున్న, నీవెరిగిన వ్యక్తి – పదార్థానికి, ప్రాణానికి బానిసయినవాడు. ఆ రెండూ కాకపోతే మనసుకి బానిసయిన మానస జీవిగా వుంటున్నవాడు. ఇది అతిగాఢమైన, ఘోరమైన పరాధీనత. మనస్సుకి బానిసకావడం అంటే మనకరూపాన్ని చూసి దానికి దాస్యం చేయడమే.

పరిణామం చెందవలసిన నీ ఆత్మ – పదార్థం, ప్రాణం, మనస్సు అనే తెరల వెనుక నీలోనే వున్నది. అదే ఆధ్యాత్మిక శక్తులు కలిగిన దివ్యమానవుడు, పురుషోత్తముడు. బుద్ధిజీవిస్థాయి నధిగమించి, దివ్యమానవుడు కావడం కోసమే భౌతికజీవితం మీద ఆధిపత్యం సాధించాలి. ప్రస్తుతం యే ప్రకృతి చేతిలో కీలుబొమ్మగా వున్నావో ఆ ప్రకృతిని జయించిన రాజువు కావాలి. ఏ ప్రకృతి శక్తయితే, నిన్ను తన పాదాలక్రింద తొక్కిపట్టిందో దానిని యెత్తిపడేయాలి. బానిసగాకాక స్వేచ్ఛగాను, భిన్నత్వంగాకాక ఏకత్వంగాను, మృత్యువుకి లొంగిపోయే అశాశ్వతంగాకాక అమృతత్వంగాను, అంధకారంలోకాక పరిపూర్ణ దివ్యదీప్తిగాను, దుఃఖం బాధల దోబూచులాటలోకాక సంపూర్ణ దివ్యానందంగాను, దుర్బలత్వతో పతనం చెందడం కాక అమితశక్తివంతుడిగా ఔన్నత్యం సాధించాలి. పరిమితస్థాయి నధిగమించి అనంత జీవనం సాధించాలి. పరమాత్మగా అతడిలో ఐక్యం కావడమంటే అదే. To become thyself is to be this and all that flows from it.

Be free in thyself, and therefore free in thy mind, free in thy life and thy body. For the Spirit is freedom.

Be one with God and all beings; live in thyself and not in thy little ego. For the Spirit is unity.

Be thyself immortal, and put not thy faith in death; for death is not of thyself, but of thy body. For the Spirit is immortality,

జీవుడిలో అమృతత్వమే అనంతత్వం, జాగృతి, పరమానందం. పరమాత్మ అనంతుడు. పరిమిత జీవితాలు అనంతత్వం నుండి ఉద్భవించినదే.

సకలసృష్టిలో నీ వున్నావు. అందుచేత దానిలో యేదైనా నువ్వు కాగలవు. వాటిలో నువ్వు లేనట్లయితే, నీకు అస్తిత్వమే లేదు. నీలో యేదైతే వుందో అదే నీ జీవాత్మలో అభివ్యక్తమవుతుంది. బాహ్యంగా కనిపిస్తున్న నీ యీ రూపం, నీ నిజరూపం కాదు. బాహ్యరూపానికి బానిసగా నువ్వెందుకుండాలి?

ఇంకా యెదుగు. నిన్ను నీవు అధిగమించు. పరివర్తన సాధించు. నువ్వు మనిషివి. మనిషి సంపూర్ణస్వభావం మన ప్రస్తుత తత్వంకంటె ఉన్నతంగా పరివర్తన చెందడం. మొదట వ్యక్తి పశుప్రాయుడు. పశుప్రాయుడైన వాడు తరువాత స్థాయికి పరివర్తన చెందాడు. ఆలోచనాపరుడు, వస్తునిర్మాత, సౌందర్యాన్వేషకుడు అయ్యాడు. ఈ ఆలోచనాపరుడి స్థాయినించి జ్ఞాన సాధకుడు కావాలి. వస్తునిర్మాతస్థాయినించి సృష్టికర్తగా, తన సృష్టికి తాను అధిపతి కావాలి. సౌందర్యాన్వేషణ స్థాయినించి ఆ సౌందర్యంలో ఆనందాన్ని అనుభవించేవాడుగా, భౌతికతనుండి శాశ్వతత్వం సాధించాలి. ప్రాణికంనుండి జీవాత్మ అమృతత్వానికి, ఆ తర్వాత అనంతత్వశక్తిని సాధించాలి. మానసికమైన, పాక్షిక జ్ఞానంనించి పరిపూర్ణదీప్తి వెనుకగల దివ్యదర్శనాన్ని సాధించాలి.

ఇది సాధించిననాడు దివ్యమానవుడవుతాడు. అదే మానసికస్థితి నధిగమించిన అతిమానసానికి యెదుగుదల. దానిని దివ్యమానసమంటావో? దివ్యజ్ఞానమంటావో? అతిమానసమంటావో? ఏ పేరుతోనైనా పిలువు. కాని అదే దైవేచ్ఛయొక్క దివ్యశక్తి, దివ్యదీప్తి, దివ్యచైతన్యం. అతిమానసంచేత లోకాలలో ఆధ్యా

త్మికశక్తి తనని తాను సృష్టించుకొని చూసేడు. దాని ప్రభావం చేతనే అతడు తను సృష్టించినదానిలో జీవించి పరిపాలిస్తున్నాడు. అందుచేతనే అతడు సర్వసామ్రాట్టుగాను, స్వపరిపాలకుడుగాను అయ్యాడు.

అతిమానసమే దివ్యపురుషుడు. అందుచేత సాధారణ మానసికస్థాయిని మించిన స్థితికి యెదగాలి.

దివ్యమానవుడిగా జీవించడమే దివ్యజీవనం, దేవత కావడం. ఈ దేవతలే పరమాత్మశక్తులు. మానవజాతిలో పరమాత్మ శక్తిగా వుండు.

పరమాత్ముని హృదయంలో స్థిరనివాస మేర్పరచుకొని ఆ చైతన్యంలో ఆనందాన్ని మేళవించి ఆత్మజ్ఞానంతో సంకల్పాన్ని ముడిపెట్టే తత్వం నీకలవడాలని, అది నీతో ఆటలాడుకోవాలని, నీ ద్వారానే, అది బహిర్గత్వం కావాలనే అర్థాన్ని స్ఫురింపజేసే అతి బలసంపన్నుడి రూపమిది.

'ఘనగిరిపై' వుంటున్న నీవు యిలా రూపాంతరం చెందడానికి కారణం, నీలోని మాధవుని, కనిపెట్టాలన్న తపనే. నిన్నే చరాచరసృష్టిలో చూచుకొని నీ మర్మాన్ని బయటపెట్టాలనే భావం ఈ అన్వేషణకు మూలకారణం. ఆయనలోనే వుంటూ, ఆయన అనుగ్రహించిన వెలుగులోనే ప్రకాశిస్తూ, ఆయన అధికారంతోనే ఆయన కనుసన్నలలో మెలగుతూ, ఆయన కటాక్షంతో లభ్యమయ్యే బ్రహ్మానందంలో మునిగిపో. నీవు అగ్నిహోత్రుడై భాసించాలి. సూర్యుడై వెలుగుల్ని విరజిమ్మాలి. సాగరమై సంతోషాంతరంగుడివి కావాలి. ఆ సంతోషమంతా నీదే. ఆ గొప్పతనం కూడా నీకే దక్కాలి. ఆ సౌందర్యాన్ని కూడా నీవే కైవశం చేసుకోవాలి.

ఎప్పుడైతే, యిందులో కొంతైనా నీవు సాధించగలుగుతావో, అప్పుడే, దివ్యమానవుడు కావడానికి ప్రేరకమైన, తొలిమెట్లు నీకు లభ్యమౌతాయి.

(*SABCL* Vol. 17, pp. 74-75)

అనువాదకులు: నడిమింటి విజయలక్ష్మి, బి.యస్. రాఘవ

భగవన్ముహూర్తము

భగవంతుడు మానవుల మధ్య మెసులుతూ ఆయన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు మన అస్తిత్వ జలధిపై ప్రసారమయ్యే ఘడియలు కొన్ని; ఆయన వెనుతిరిగి కనుమరుగుకాగా మానవులు కేవలం వారి స్వశక్తి మీదనే ఆధారపడే ఘడియలు మరికొన్ని. మొదటి వేళలలో ఎంత చిన్నప్రయత్నం చేసినా అది కొండంత ఫలితాన్నిచ్చి తలరాతలను మార్చివేయగలదు. రెండవపక్షంలో ఎంత శ్రమించినా అల్పమైన ఫలితమే దక్కుతుంది. అయితే ఈ రెండవ ఘట్టము, మొదటి ఘట్టమును ప్రేరేపించే యజ్ఞధూమము కావచ్చును.

దివ్యముహూర్తము అరుదెంచినప్పుడు ఏ మనిషియైనా, ఏ దేశమైనా నిద్రపోతూన్నట్లైతే అది కడు శోచనీయము. అలా చెవులు మూసికొని ఆయన పిలుపును విననివాడు, దీపపువత్తిని కొండి దులిపి తాజాగా శుభ్రముచేసి భగవంతుని ఆహ్వానించుటకు సిద్ధము చేయలేదు అనమాట. కాని అన్ని విధాల సిద్ధమై వుండి కూడ ఆ దివ్యముహూర్తాన్ని లెక్కచేయక తచ్ఛక్తిని వృథా చేయు వారికి అపారమైన నష్టమూ సర్వనాశనము.

దివ్యముహూర్తము వచ్చినపుడు నీ ఆత్మను ప్రక్షాళనము కావించుకొని ఎట్టి మోసముగాని, టక్కరితనముగాని, దర్పముగాని లేక, శుచిర్భూతుడవై నీ చూపును తిన్నగా నీ ఆత్మలోకి సారించి దానినెవరు పిలుస్తున్నారో వినిపించుకొమ్ము. చిత్తశుద్ధి లేకపో వడం వలన ఒకానొక్కప్పుడు నీవు పరమాత్ముని చూపునుండి తప్పించుకోగలగితివేమో కాని ఇప్పుడది నీ రక్షణ కవచములో ఒకచిద్రము. భగవంతుని ఘాతములు తగులుటకు అది చాలును. ఒకవేళ ఈ క్షణానికి నీవు తప్పించుకోగలవేమో కాని పిదప ఆ దివ్యఘాతము నీకు తగిలి నిన్ను కూలదోయడం తథ్యం. కాని నీవు శుచిగా వున్నావు కాబట్టి భయాన్ని పక్కకు పెట్టు. ఏలన ఇది ప్రళయ ఝంఝూమారుతము — ఒక జ్వాల, ఒక సుడిగాలి, ఒక పెనుతుఫాను, శివుని విలయతాండవము. ఎవరైతే గడగడ లాడిపోకుండ ఆ ధాటికి నిలబడగలరో వారు క్రింద పడిపోయి

నప్పటికి మళ్ళీ లేచి నిలబడగలరు. గాలిలో కొట్టుకుపోయినప్పటికి మళ్ళీ తిరిగి రాగలరు. లౌకికం లౌకికం అంటూ నీవు మరింత తాపత్రయపడ నవసరమూ లేదు. ఎందుకంటే మనమిప్పుడు నీ ఊహకు అతీతమైనది, అగణితమైనది, ఊహింపరానిది జరుగు వేళావిశేషము నందున్నాము. ఆ దివ్యపవనములను నీ అల్పిష్ఠి మనస్సుతో అంచనా వేసేవు జాగ్రత్త! విశ్వాసంతో ముందుకు సాగిపోమ్మ.

ముఖ్యంగా నీ ఆత్మను అహంకారపు తుఫాను నుండి రక్షించి నిర్మలంగా ఉంచుకో. అప్పుడు ఒక జ్యోతి నీ కళ్ల ఎదుటే ప్రత్యక్షమై చీకటిని పారద్రోలి తుఫానుగాలిని అరికట్టి నీకు సహాయపడగలదు. నీవు మేరుపర్వతమును అధిరోహించి విజయకేతనమును రెపరెప లాడించగలవు!

*

భయములను, ఆపదలను, విపత్తులను ప్రతిఘటించు కవచ సంరక్షణతో జీవయాత్ర నడుపుటకు రెండు విషయములు అవసరము. ఈ రెండును ఒకదానిని విడిచి మరొకటుండక జంటగా నుండును. ఒకటి దివ్యమాతయొక్క కృప. మరొకటి నీ పక్షమున భక్తి, యథార్థ అర్పణలతో తయారైన అంతరంగస్థితి....

నీ భక్తి, నిష్కపటత్వము, అర్పణములెంతెంత పరిపూర్ణముగా నుండునో యంతంత అధికముగా నీకు కృప, రక్షణలుండును. ఆ దివ్యమాతయొక్క కృప, సంరక్షణలు నీ కున్నప్పుడు నిన్ను బాధించునదేముండును? మరెవరికి నీవు భయపడవలెను? ఇట్టి కృపాసంరక్షణ లెంత స్వల్పముగ నీకున్నను అన్ని కష్టముల నుండియు దాటింపబడుదువు. ఆ కృపామయియొక్క పరిపూర్ణసాన్నిధ్యము నీకు కల్గిన, నీవు నీ మార్గమున నిర్భయముగ నడువగలవు. ఏలన, ఆ భారమామెదే. ఎట్టి బెదిరింపులను లెక్కపెట్టక ఎంత బలవద్వైరము నైనను – ఈ లోకవాసుల నుండి గాని సూక్ష్మలోకవాసుల నుండి గాని – సరకు చేయక నీ మార్గమున నడువగలవు. ఆ దివ్యసాక్షాత్కార సంరక్షణ యేకొంచెమైననూ నీకు గల్గిన యెడల కష్టపరంపరలు అవకాశములుగను,

ఓటమి విజయముగను, దౌర్బల్యము వెనుదీయని సామర్థ్యము గను మారును. దివ్యమాత యొక్క కృప పరాత్పరుని యనుమతి యగుటవలన నేడో, రేపో దాని ఫలితము తప్పనిది, విధింపబడి నది, అనివార్యమైనది, అప్రతిహతమైనది!

(*SABCL* Vol. 17, pp. 1-2; Vol. 25, pp. 9-10)

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్.శాస్త్రి, అనుముల లక్ష్మీనరసయ్య

అనుబంధం:

జన్మదినకార్డుల కథ

ఈ కార్డులు ఎప్పుడు మొదలు పెట్టారో నాకు సరిగ్గా జ్ఞాపకం లేదు. కాని శ్రీమాత దగ్గరకు పిల్లలు రావడం, ఆమె పువ్వు లివ్వటం జరుగుతూ వుండేది. పుట్టినరోజులయితే మరికొన్ని పువ్వులు, ఎక్కువగా గులాబీలను ఇచ్చేవారు.

ఆ పిల్లలు నాకు తెలిసినా తెలియకపోయినా శ్రీమాతకు ఉన్ముఖులమై ఉన్న పిల్లలయితే నా కిష్టంగా ఉండేది. వారి జన్మ దినము నాడు ప్రత్యేకముగా వారిని సంతోషపరచుటకు నా తర పున వారికి ఏమైనా ఇవ్వతలచాను. నేనిచ్చిన వస్తువును పిల్లలు పెద్దైన తరువాత వారికి విలువైనదిగా ఉండేటట్లు మరియు ఆ వస్తువు శ్రీమాతారవిందులకు సంబంధించినదై వుండాలని కోరు కున్నాను. కావున రంగురంగుల పువ్వుల చిత్రాలను వేసేవాడిని. ఆ కార్డులమీద పిల్లల పేరును, దీవెనలను వ్రాయమని శ్రీమాతను కోరాను. క్రమేణా శ్రీమాత దర్శనార్థము బైటనుంచి వచ్చే పిల్ల లకు, వారి జన్మదినము కాకపోయినప్పటికీ వారికి కూడా నేను తయారుచేసిన కార్డులను ఇవ్వడం మొదలైంది. వాటిమీదకూడా శ్రీమాత దీవెనలను వ్రాసేవారు. వచ్చిన పిల్లలు శ్రీమాత సమక్ష మున ఎక్కువ సేపు ఉండేందుకు వీలుగా పిల్లల ఎదుటే శ్రీమాత చేతికి కార్డులు ఇచ్చేవాడిని. ఆమె వాటి మీద దీవెనలను వ్రాసి ఇచ్చేవారు. అప్పుడు కొంతమంది పిల్లలు రెండు చేతులను శ్రీమాత

పాదములపై ఉంచి, వ్రాస్తున్న శ్రీమాత కళ్లల్లోకి చూస్తూ వుండే వారు. ఆ దృశ్యం బలేగా వుండేది. నేను కార్డు ఇవ్వని పక్షాన "చంపక్‌లాల్, ఈ బిడ్డకోసం నీ దగ్గర ఏమీ లేదా?" అని అడిగే వారు. అప్పుడు నేను నొచ్చుకొని ఇక పిల్లలందరికి కార్డులు చేయడం ప్రారంభించాను. అప్పుడు శ్రీమాత చాలా సంతోషిం చారు. క్రమేపీ పెద్దలకు కూడా ఇదే అలవాటయింది. అందరకు నేను వేసిన కార్డులు ఇచ్చేవారు కాదు. వాటి బదులు శ్రీమాతార విందుల చిత్రములను ఇచ్చేవారు.

దీవెనలను తెలిపే నిమిత్తం శ్రీమాత ఫోల్డర్స్‌ను (మడిచిన కాగితములను) ఇస్తున్నారని తెలిసి చాలామంది వాటిని తయా రుచేసి శ్రీమాతకు సమర్పించుకొనడం ప్రారంభించారు. శ్రీమాత వాటిని అహో! ఎంత చక్కగా, చాలా చక్కగా, శ్రేష్టముగా, అంద ముగా, అద్భుతముగా ఉన్నయని వ్యాఖ్యానించేవారు. కొన్ని బాగుగా లేవని, ఏమాత్రం పనికిరావని నాకు ఇచ్చేసేవారు. నేను వాటిని అందంగా మలిచి మళ్లి తిరిగి శ్రీమాతకే ఇచ్చేసేవాడిని.

కొంతమంది వ్యక్తులు శ్రీమాతకు ఉత్తరములు వ్రాసి అంద మైన కవరులలో పంపేవారు. అప్పుడు ఆ కవరు మీద 'శ్రీమాత' పేరును మూసివేసి ఆ కవరును మరల ఉపయోగించమని నన్ను శ్రీమాత పురమాయించేవారు. నేను మొదట్లో 'శ్రీమాత' పేరును మూసివేయుటకు సందేహించేవాడిని. కాని శ్రీమాత కోరినందు వలన నేను అలా చేసాను. చాలా అందంగానున్న కవరులను మాత్రమే తిరిగి ఉపయోగించేవారము. అయితే నా దగ్గర ఇంకా చాలా మిగిలి ఉన్నాయి.

కొంతమందికి శ్రీమాత తాను స్వయముగా పదిలపరచు కున్న ఫోల్డర్సును ఉపయోగించేవారు. లేక నేనిచ్చినదానికి తగిన చిత్రమును అతికించేవారు. శ్రీమాత అందరికి తన చిత్రమును ఇచ్చేందుకు ఇష్టపడేవారు కాదు. చదువురాని వారికి అందమైన పువ్వులు, పచ్చికబయళ్ళు, లేక పక్షులు మొ॥ ఇచ్చేవారు. అప్పు డప్పుడు కొంతమంది ముఖ్యుల కొఱకు ప్రత్యేకమైన ఫోల్డర్ లను ముందుగానే తయారుచెయ్యమని నాకు ఉత్తర్వు జారిచేసే

వారు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆరునెలల ముందుగానే ఈ కార్డులను తయారుచెయ్యడం జరిగేది. శ్రీమాత వాటిని చూసి ఎంతో ఆనందపడేవారు. కొటేషన్స్ కోసము నన్ను అడిగేవారు – ప్రోత్సాహకరమైన (encouraging) బలమైన (strong) ఆకాంక్షించుట (aspiring) అనిగాని, అరుదుగా ఒక క్రొత్త సందేశమును ఆమెయే వ్రాసేవారు.

ఈ కార్డుల గురించి ఒకసారి శ్రీమాత చాలా ఆశ్చర్యకరమైన విషయాన్ని చెప్పారు. కార్డులు మాట్లాడేవిట! తనెవరి దగ్గ రకు వెళ్ళాలో ఆ కార్డే చెప్పేదిట!

(*Champaklal Speaks*, pp. 144-46)

అనువాదం: త్రివేణి

నిరోద్‌బరన్‌గారికి శ్రీమాత ఆశీర్వచనములు

1969 వ సంవత్సరములో నేను శ్రీమాతకు ఈ విధంగా ఒక ఉత్తరం రాసుకున్నాను. ".రేపు నా పుట్టిన రోజని బహుశః మీకు తెలియదేమో. నాకేం కావాలో అని మీరు నన్నడిగినట్లు సుధకు ఒక కల వచ్చింది. నాకు జీవితమంతా మరపురానిదేమైనా కావాలని ప్రార్థిస్తున్నాను."

ప్రణామములతో
నిరోద్

శ్రీమాత జవాబు: రేపు నీ పుట్టినరోజని నాకు తెలుసు. నిన్ను నా లిస్టులో వేసుకున్నాను కూడ. రేపు పొద్దున 9 గం॥ లకు రమ్ము. చిరస్మరణీయమైన దానికోసం అడిగేవు కదా ఇదిగో

'దైవమును విశ్వసించుము'

ప్రేమ, ఆశీస్సులతో
శ్రీమాత

మర్నాటి ఉదయం ఆమె వద్దకు వెళ్లినప్పుడు ఆమె నాకొక అత్యద్భుతమైన జన్మదిన పత్రమును అందజేసేరు. అది

మన చిత్రకారుడు చంపక్‌లాల్ చేసిన కార్డు. దానిమీద ఆమె స్వదస్తూరీతో ఫ్రెంచి భాషలో ఒక సందేశాన్ని రాసేరు. దాని ఆంగ్లానువాదం:

Happy Birthday to Nirod
With my love and blessings
for a complete trust in the Divine.

(An excerpt from *"Memorable Contacts with the Mother"* by Nirodbaran)

ఓ జ్ఞాపకం

శ్రీమాత తన భౌతికశరీరాన్ని విడిచినప్పటినుంచి ఎంతోమంది ఆమె ముట్టుకున్న వస్తువు ఏదైనా ఒకటి ఇవ్వండని బతిమాలుతూ ఉండేవారు. ఒకసారి ఒకతను "దయచేసి అమ్మ స్పృశించిన దేదయినా ఇవ్వండి, అది నాకు సాధనలో సహాయపడుతుంది" అని మనస్ఫూర్తిగా అడిగాడు. గతంలో నాకు అతనిని అమ్మతో మేడపై చూశానని గుర్తుకొచ్చింది. భక్తులందరూ అమ్మ ఒడిలో తలపెట్టుకోవాలనుకొనేవారే కాని కొంతమంది అలా చెయ్యడానికి వెనుకాడేవారు. అటువంటి వాళ్లతో నేను "అమ్మ ఒడిలో తలపెట్టుకో" అని ప్రోత్సహించేవాడిని. ఇతనూ ఆ కోవలో వాడే. ఆ విషయము గుర్తు చేస్తే చాలా ఆనందంగా "చంపక్‌లాల్ గారూ, నేను మీకెప్పటికీ ఋణపడి ఉన్నాను. మీరు చెప్పకపోతే నా అంతట నేనుగా అమ్మ ఒడిలో తలపెట్టగలిగే వాడినే కాను. అప్పుడు అమ్మ నన్ను ఎంత లాలించింది" అన్నాడు. నేను "ఐతే నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివి. కానీ నీ దగ్గర అమ్మ ముట్టుకున్నది ఏదీ లేదా?" అంటే "లేదు చంపక్‌లాల్‌గారూ అందుకే ప్రార్థిస్తున్నా" అన్నాడు. "ఐతే నీ తల సంగతేమిటి? అది అమ్మ ముట్టుకోలేదూ? అది మరి ఎప్పుడూ నీ వెంటే వున్నదే! దాన్ని నీ నించి ఎవరూ వేరు చెయ్యలేరు కదా?" అంటే "నిజమే.

మీరు నా కళ్లు తెరిపించారు. బాహ్యజీవనం కంటే మన ఆంత రంగిక జీవనం ఎంత ముఖ్యమో ఇప్పుడర్థమయింది" అన్నాడు.

ఇటువంటి సందర్భంలోనే ఇంకొకతను నాతో తన అను భవం చెబుతూ... "అమ్మ నన్ను తన రెండుచేతులతోనూ ఆశీర్వ దించింది. మొదట తన చేతిని తన హృదయంపై ఉంచి ఆ తరు వాత నా గుండెమీద పెట్టి చిన్నగా ఒక వేలితో నొక్కి 'లోప లికి చూడు. నేను అక్కడ ఉన్నాను.' అంది" అన్నాడు. ఇతనికి కూడా నేను అమ్మ స్పర్శ అతని శరీరంపై శాశ్వతంగా ముద్రించ బడిందన్న విషయం గుర్తుచేసి "ఇంతకంటే ఇంకేం కావాలి?" అంటే అతను తన అదృష్టం గ్రహించి, ఆనందాతిరేకంతో నిమీ లిత నేత్రాలతో నాకు నమస్కరించాడు.

చంపక్‌లాల్

*

ఈ భూమి, ఈ భౌతికశరీరం, భౌతికరూపంలో ఉన్న దేవుని స్పర్శ ఒక్కసారి పొందితే, ఆ మహత్తు శాశ్వతంగా ఉండిపో తుంది. భౌతికతత్త్వంలో ఆ స్పర్శ ముద్రించబడిపోతుంది. పూవు పుప్పొడిలో పరిమళం దాగినట్లు. ఓ దివ్యసుగంధంలా ఆ స్పర్శ నిలిచిపోతుంది.... పూవు ఉన్నంతకాలం.... పూవు వాడిపోయినా కూడా....

నొళినిదా

(*Champaklal's Treasures*, p. 8)

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

నీ భక్తి, నిష్కపటత్వము, అర్పణములెంతెంత పరి పూర్ణముగా నుండునో యంతంత అధికముగా నీకు కృప, రక్షణ లుండును.

శ్రీమాత